

under Nr. 27 fra Husmandsforeningen i Sylland, men jeg antager, at den ærebe Formand ikke vil have Noget imod, at jeg gjør en enkelt Bemærkning om min tidligere Stilling til Sagen. Jeg ſkal da ſige, at jeg mener ogſaa, at det er et Spørgsmaal, ſom man vil komme til at løſe, men jeg tror ikke, at det er et Spørgsmaal, ſom kan løſes pletviſt, om jeg ſaa maa ſige, i et ganſte enkelt Tilfælde altsaa, og det er jo det, det ærebe Medlem forlanger. Jeg nævnte i Fjor, at det vil have ſtore Følger, om man gaar til at underſtøtte en enkelt Forening paa den Maade, ſom her forlanges, og at der er mangfoldige Foreninger, ſom med ſamme Føie kunne ſtille ſamme Krav. Dertil kommer, at Lovene for den Underſtøttelſekafſe, ſom det her dreier ſig om, foreligge ikke ſaaledes ophlyſte for mig, at jeg turde, efter hvad der er kommet til min Kundſkab, paatage mig Ansvaret for at forlange en Bevilling i det nævnte Diemed. Det er det, der er Tingen, men i og for ſig har jeg Intet imod, at Sagen fremmes ved en Tilſlutning fra Thingets Side, kun mener jeg rigtignok, at det bør ſte i ſtørre Stil end for en enkelt Forenings Vedkommende. — Til det ærebe Medlem for Randers Amts 1ſte Valgkreds (Schjøtt) ſkal jeg ſige, at jeg paa ingen Maade kan indlade mig paa, at Ministeriet ſkulde optræde ſom — det ærebe Medlem brugte Udtrykket — Agitator og heller ikke ſom Mægler i det Forhold, ſom han omtalte, men derimod erkjender jeg, at Ministeriet mangler ikke i alle Tilfælde Beføielſe til at ſtride ind i den Slags Forhold, og det er det, der her kan være Tale om. Men om det ſkal ſte, og paa hvilken Maade, maa jeg forbeholde mig Afgjørelſen af. — Til den ærebe Ordfører ſkal jeg tillade mig en Bemærkning. Han roſte baade Udvalget og ſig ſelv, fordi de ikke havde været med til at gjøre en Indſtilling om det Andragende, der nu er taget tilbage, og vilde have det betragtet ſom et ganſte overordentligt Exempel paa Afhold og Moderation o. ſ. v. Jeg ſkal ikke anfægte det ærebe Medlems Moderation, i ſaa Henſeende har jeg ikke Noget at indvende, men naar det ærebe Medlem deraf vil ulede, at naar han herefter kommer ſom Ordfører for andre lignende Forſlag, ſkulde det, at han havde været moderat i dette Tilfælde, betyde, at de ſenere Indſtillinger maatte anſes vel begrundede, maa jeg dog tage en beſtemt Forvaring derimod; det er bedſt, vi ſe paa det førſt. Jeg er ikke viſ paa, at det ærebe Medlem, fordi han, hvad han ſelv mener, i dette Tilfælde har været ſaa nogenlunde bydig, ogſaa vil være det herefter.

Da ikke Flere ønskede at udtale ſig, var Forhandlingen ſluttet, og man gik til Afſtemning, hvorved der for

Indſtillingen under Nr. 1 af Udvalget:

Andragende fra Sogneraadet for Seierø om Rigsdagens Medvirkning til en Forbedring af Havneforholdene ved Brøi henviſes til Indenrigsministerens Underſøgelse.

afgaves 47 Stemmer og ingen Stemmer imod.

Formanden (Høgshø): Da jeg antager, at der er flere Medlemmer tilſtede, vil jeg endnu en Gang lade afſtemme paa ſædvanlig Maade over denne Indſtilling.

Ved den derpaa foretagne Afſtemning blev Indſtillingen

vedtagen eenſtemmig med 65 Stemmer.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Førſte Behandling af Forſlag til Lov om en Udvidelse af Rente-garantien for den Lolland-Falſterſke Jernbane.

Lovforſlaget findes i Tillæg A. Sp. 2957 ff.)

Lovforſlaget ſattes under Forhandling.

Scharling: At det er blevet nødvendigt allerede nu at bygge en ny Jernbanebro over Guldborgſund, maa vel betragtes ſom en ſorgelig Kjendsgjerning, og der kan vel heller ikke være nogen Tvivl om, at det Lolland-Falſterſke Jernbanefelſkab ikke vil ſe ſig i Stand til at udføre dette betydelige Anlæg uden Statens Biſtand; men det forekommer mig rigtignok, at den Maade, hvorpaa Statens Biſtand er paakaldt ved det foreliggende Lovforſlag, omtrent er den for Staten ufordelagtigſte. S og for ſig forekommer det mig, at der kun er nogen rigtig Mening i, at Staten giver Rentegaranti for et Foretagende, naar det er af den Beſtaffenhed, at man maa ſige, at der er Sandſynlighed for, at det i Tidens Løb, men maatte ikke ſtrag, vil kunne ſvare den paagjældende Rente. Saaledes var Forholdet med de ſjællandſke Jernbaner i ſin Tid; det kunde betragtes ſom aldeles overveiende ſandſynligt, at de